

UMMADEVI Suppiah
SIVACHANDRALINGAM Sundara Raja
Universiti Malaya

SEJARAH ASAL-USUL DAN KEGIATAN EKONOMI CHETTIAR DI TANAH MELAYU

ORIGINS AND THE ECONOMIC ACTIVITIES OF CHETTIARS IN MALAYA

Artikel ini memperinci sejarah asal-usul dan peranan ekonomi komuniti Chettiar di Tanah Melayu mulai abad ke-19 sehingga Tanah Melayu mencapai kemerdekaan. Tumpuan analisisnya adalah kepada aspek sosiobudaya dan hubungan perdagangan dengan Asia Tenggara yang dapat dikesan sejak zaman klasik di India Selatan. Chettiar telah memainkan peranan penting dalam kegiatan peminjaman wang di India sejak zaman klasik dan peranan tersebut lebih menonjol pada era pemerintahan British di India. Tekanan yang diberikan oleh British telah memaksa mereka mara ke dunia luar untuk menjalankan aktiviti dan Asia Tenggara telah menjadi tumpuan utama. Keupayaan Chettiar untuk memainkan peranan yang dominan dalam kegiatan peminjaman wang dan perniagaan banyak dipengaruhi oleh aspek sosiobudaya seperti kuil yang muncul sebagai institusi sosial, semangat kesukuan, institusi perkahwinan, kekeluargaan dan sistem nilai. Sistem sosiobudaya ini telah menyumbang dalam pengumpulan harta yang menjadi sumber kewangan utama bagi komuniti Chettiar memulakan aktiviti peminjaman wang di India Selatan dan Asia Tenggara.

Kata kunci: Chettiar, kasta/caste/nagar kovil, hubungan perdagangan, Nina Chatu, peminjaman wang

This article studies the origin and role of the Chettiar community in Malaya from the eighteenth century to Malayan independence in the 1950s, with a particular focus on Chettiar society and culture and their trade relations with Southeast Asia since the "classical" period of South Indian history. The Chettiars have played a significant role as money lenders in Southeast Asia since the classical period and their role became even more prominent during British rule in India. However, pressures imposed on them by the British forced them to seek greener pastures in Southeast Asia. Their dominance in money lending and business activities has been attributed to a socio-cultural support system centred on the institutions of both the temple

and the family, as well as to their culturally specific value systems and ethnic solidarity. This complete support system contributed to the accumulation of property which provided the main financial springboard for the Chettiar community to embark on their money lending activities in South India and Southeast Asia.

Keywords: *Chettiar, caste, Nagar Temple, trade relations, Nina Chatu, money lending*

Pengenalan

Chettiar telah memainkan peranan penting dalam kegiatan peminjaman wang di India sejak zaman klasik dan peranan tersebut lebih menonjol pada era pemerintahan British di India. Tekanan yang diberikan oleh British telah memaksa mereka mara ke dunia luar untuk menjalankan aktiviti dan Asia Tenggara telah menjadi tumpuan utama. Keupayaan Chettiar untuk memainkan peranan yang dominan dalam kegiatan peminjaman wang dan perniagaan banyak dipengaruhi oleh aspek sosiobudaya seperti kuil yang muncul sebagai institusi sosial, semangat kesukuan, institusi perkahwinan, kekeluargaan dan sistem nilai. Sistem sosiobudaya ini telah menyumbang dalam pengumpulan harta yang menjadi sumber kewangan utama bagi komuniti Chettiar memulakan aktiviti peminjaman wang di India Selatan dan Asia Tenggara. Berasaskan kekuatan inilah Chettiar telah bergiat di Tanah Melayu mulai abad ke-19 sehingga negara mencapai kemerdekaan.

Aktiviti Chettiar Di Tanah Melayu

Nama Ceti¹ atau Chettiar² adalah sinonim dengan aktiviti peminjaman wang di Tanah Melayu. Namun ramai tidak mengetahui bahawa komuniti Chettiar turut melibatkan diri dalam perdagangan candu, insuran dan bidang ekonomi komersial seperti perladangan getah serta perlombongan di Tanah Melayu. Kedatangan komuniti Chettiar ke Tanah Melayu tidak dapat diberi satu pentarikhan yang khusus³ tetapi rekod British mempunyai catatan tentang kehadiran dan kegiatan mereka pada abad ke-19 dan ke-20.

Abad ke-19 menyaksikan perluasan kegiatan British di Asia Tenggara dengan penguasaan Singapura pada 1819 dan seterusnya perluasan kegiatan perdagangan melalui perjanjian-perjanjian perdagangan seperti Burney (1826) di negeri-negeri Melayu, Bowring (1855) di Thailand dan Perjanjian Yandaboo (1826) di Burma. Perluasan perdagangan membuka ruang bagi pengaliran modal asing di rantau Asia Tenggara. Peluang ekonomi yang sedia wujud di koloni-koloni British di luar India menjadi faktor tarikan bagi komuniti Chettiar untuk berhijrah ke Tanah Melayu. Mulai pertengahan abad ke-19 hingga abad ke-20, dasar *laissez-faire*⁴ British telah memberi peluang

kepada komuniti Chettiar untuk melibatkan diri dalam industri perladangan getah dan perlombongan bijih timah di Tanah Melayu. Antara 1870 hingga 1880-an, komuniti Chettiar membiayai sepenuhnya perdagangan candu di Singapura dan Pulau Pinang (Mackenzie 1954:108). Pada akhir abad ke-19 sehingga pertengahan awal abad ke-20, komuniti Chettiar merupakan pembekal utama kredit kepada pengusaha Cina yang membuka hutan di Tanah Melayu bagi mengusahakan tanaman getah dan melombong bijih timah. Tan Chay Yan (penanam pokok getah pertama di Melaka)⁵ dan Tan Cheng Lock (pengasas MCA)⁶ mendapat pinjaman wang daripada komuniti Chettiar untuk membangunkan industri getah di Melaka.

Pada masa yang sama, komuniti Chettiar juga turut melibatkan diri dalam industri getah.⁷ Di Melaka sahaja komuniti Chettiar telah memiliki 50,000 ekar tanah ladang getah.⁸ Komuniti Chettiar turut meminjamkan wang kepada komuniti Melayu yang terdiri daripada petani (penanam padi), pekebun kecil getah, penjawat awam dan golongan aristokrat. Komuniti Chettiar juga menjadi pemajak kawasan perlombongan, khususnya di negeri Perak dan Selangor.⁹ Di samping itu, Chettiar juga telah menubuhkan beberapa bank¹⁰ dalam usaha memodenkan urusan peminjaman wang, memudahkan transaksi dan pengiraman wang serta melibatkan diri dalam pasaran saham.

Kedudukan ekonomi komuniti Chettiar bertambah kukuh di sekitar tahun 1930-an apabila berlaku kemelesatan ekonomi yang telah menjejaskan perdagangan getah dan pendapatan pekebun kecil Melayu. Keadaan ini telah memaksa orang Melayu menjual tanah-tanah ladang yang dicagar kepada Chettiar. Demi untuk melindungi orang Melayu, British telah menggubal beberapa undang-undang untuk mengawal aktiviti ekonomi Chettiar mulai 1920-1930an. Usaha British tidak berjaya dan sebaliknya kedudukan ekonomi Chettiar tetap kukuh sehingga Perang Dunia Kedua.

Peristiwa pendudukan Jepun di Tanah Melayu pada tahun 1942 hingga 1945 sedikit sebanyak telah menjejaskan aktiviti ekonomi komuniti Chettiar akibat kemusnahan ladang-ladang getah milik mereka oleh tentera Jepun, selain dasar penggunaan mata wang Jepun bagi semua transaksi kewangan. Kegiatan peminjaman wang Chettiar agak terbatas kesan daripada dasar kawalan peminjaman wang oleh undang-undang tentera Jepun. Apabila Jepun meninggalkan Tanah Melayu pada tahun 1945, nasib komuniti Chettiar tidak berubah. Malah keadaan semakin buruk apabila pelaksanaan *currency proclamation* dijalankan oleh Pentadbiran Tentera British (PTB). Antara yang paling drastik adalah Moratorium untuk menghentikan serta-merta segala transaksi wang dan tanah di Tanah Melayu.¹¹ Menerusi pentadbiran baru ini, hanya *Malayan Notes* yang sah diterima pakai, manakala mata wang Jepun adalah tidak sah dan sama sekali tidak bernilai. Komuniti Chettiar dikatakan telah mengalami kerugian sebanyak 120 juta *strait dollar* dan sebahagian besar kerugian adalah menerusi industri perladangan getah dan aktiviti peminjaman wang.

Semasa Pasca Perang Dunia Kedua, pihak British telah memperkenalkan pelbagai perundangan baharu, termasuklah menubuhkan Lembaga Kemusnahan Perang bagi memulihkan semula ekonomi Tanah Melayu. Namun begitu, ia tidak berupaya membantu pemulihan semula aktiviti ekonomi komuniti Chettiar. Pelbagai usaha telah dilakukan oleh komuniti ini termasuklah memperjuangkan nasib mereka di bawah *All Malaya Nattukottai Chettiar Association* dan *Malayan Indian Congress* (MIC) yang diterajui oleh seorang pemimpin dari keturunan Chettiar pada tahun 1951. Kedudukan komuniti Chettiar sebagai peminjam wang profesional mula menemui jalan buntu apabila *Moneylenders Bill, 1951*¹² telah dikuatkuasakan di Tanah Melayu. Syarat-syarat khusus termasuklah pendaftaran perniagaan bagi kegiatan peminjaman wang dan penetapan kadar bunga oleh Kerajaan ketika itu yang telah menyebabkan sebilangan besar komuniti Chettiar membuat keputusan untuk menghentikan operasi peminjaman wang. Malah ramai di antara mereka yang pulang semula ke Madras menjelang era kemerdekaan Tanah Melayu.

Pengertian Ceti dan Kasta

Konsep Ceti dapat dilihat menerusi tiga sumber utama iaitu sumber Sanskrit, bahasa dan sastera Tamil¹³ serta pandangan sarjana Barat. Perkataan Ceti berasal daripada Bahasa Sanskrit iaitu *shresti* yang bermaksud *superior* atau *leader of a merchant guild*.¹⁴ Manakala menerusi leksikon Bahasa Tamil pula, *Cettu* merupakan kata dasar bagi perkataan *Ceti*. *Cettu* mempunyai dua maksud iaitu *chikkanam* yang bererti jimat-cermat dan keuntungan daripada perdagangan. Perkataan Ceti ini juga dikatakan berasal daripada perkataan *Etti* yang bermaksud gelaran yang dikurniakan kepada pedagang yang berjaya semasa pemerintahan Kerajaan Tamil Chola dan Pandya pada sekitar abad ke-3 hingga abad ke-10 Masihi.¹⁵ Bagi sarjana Barat pula, mereka jarang membincangkan maksud perkataan *Ceti* dari sudut bahasa dan sastera Tamil, tetapi lebih cenderung mengkategorikan komuniti ini sebagai golongan kasta pedagang.¹⁶

Berdasarkan catatan-catatan lama, kedudukan Chettiar pada zaman Sangam (sejak abad ke-3 Masihi) menunjukkan bahawa komuniti ini adalah berketurunan *vanigar* atau *vaaniban* yang bermaksud pedagang. Ini selari dengan susunan kasta sebenar kerana komuniti Ceti atau Chettiar berada dalam kelas *vaisyas* iaitu merujuk kepada golongan kelas pedagang di dalam sistem *varnas*.¹⁷ Kelas *vaisyas* ini pula dibahagikan kepada tiga iaitu *tanavaisyas* (pedagang), *poovaisyas* (petani) dan *kovaisyas* (pengembala). Bagi memastikan komuniti Chettiar ini mendapat gelaran *tanavaisyas*, mereka perlu berusaha gigih untuk menepati syarat-syarat berikut:

- i. Mempunyai pengetahuan untuk menetapkan harga yang sesuai

- ii. Mengumpul barang
- iii. Membahagikan keuntungan secara saksama
- iv. Melakukan spekulasi walaupun bukan selalu berjaya
- v. Mempunyai pengetahuan tentang budaya, penduduk dan musim perdagangan negara-negara lain.
- vi. Menyimpan rahsia perniagaan.
- vii. Bergiat dalam perdagangan tetapi menunggu dengan penuh kesabaran untuk kejayaan/keuntungan, dan
- viii. Menamatkan perniagaan sebelum matahari terbenam dan pulang ke rumah (Simon Casie Chitty 1934:34).

Manakala dalam sudut pandangan sarjana Barat pula sepertimana yang disebutkan sebelum ini, mereka lebih cenderung menggelarkan komuniti Ceti atau Chettiar ini sebagai *business caste* atau *merchant caste*. Namun begitu, untuk meletakkan komuniti Ceti ini sebagai salah satu daripada kelas kasta sedia ada, ia agak sukar untuk dijelaskan. Perkara ini berkait rapat dengan proses evolusi budaya masyarakat India yang menyebabkan amalan sistem *varna* pupus. Sistem ini kemudiannya digantikan dengan sistem kasta yang lebih kompleks berdasarkan keturunan dan bangsa masing-masing. Hanya setelah komuniti Chettiar menubuhkan Chettinaadu semasa zaman pemerintahan Kerajaan Pandya, isu ini tidak dibincangkan lagi.

Dalam kumpulan komuniti Ceti itu sendiri, terdapat pembahagian kelas bagi membezakan status di antara mereka. Dalam hal ini, Nattukkottai Chettiar merupakan golongan yang paling mulia dan berstatus tinggi dalam sistem kasta Hindu. Gelaran ini telah mula digunakan apabila komuniti Ceti berketurunan Tamil dari Kerajaan Chola mula berhijrah ke Kerajaan Pandya. Dari sinilah bermulanya penggunaan perkataan Chettiar oleh Kerajaan Pandya bagi merujuk komuniti ini. Selain itu, golongan Nattukkottai Chettiar ini turut diberi gelaran sebagai *Dhanavanigar*, *Dhanavaisyar*, *Nattarasankottai Chettiar*, *Nattukkottai Nagarathar*, *Nattukkottai Chettiar*, *Ratina Maguda Thanavaisyar*, *Sivakottira Vaisyar*, *Chetti-Pillaigal* dan *Dhani-Desigal*.¹⁸ Mereka ini amat berjaya dan dikategorikan sebagai golongan kaya-raya hasil aktiviti-aktiviti perdagangan bertaraf antarabangsa dan peminjaman wang yang mereka jalankan. Ini membolehkan mereka membina dan menghuni rumah-rumah besar berbentuk *country-forts* atau *nattukkottai* di perkampungan asal mereka di daerah Ramnad (sebahagian daripada Chettinaadu). Berdasarkan status sosioekonomi inilah golongan ini dipandang mulia dan disegani, hingga menyebabkan golongan Nattukkottai Chettiar beranggapan mereka adalah salah satu kasta baru dalam masyarakat India.

Komuniti Chettiar adalah unik dan dianggap berbeza daripada etnik Tamil lain kerana dikategorikan dalam sub kelas *vaisya*. Perkara ini berkait rapat dengan aktiviti sosioekonomi dan amalan sosiobudaya mereka (M. Chandramoorthy 2007; P. Annamalai 1984). Ini membawa kepada wujudnya

semangat kekastaan (*caste-consciousness*) atau kesukuan (*clan-consciousness*) yang seterusnya telah mempengaruhi mereka untuk mengasingkan diri daripada masyarakat India lain. Amalan hidup seperti ini ketara ketika mereka berada di Tanah Melayu.¹⁹ Sungguhpun begitu, sikap inilah yang menjadi tunjang kepada kekuatan mereka dalam aktiviti ekonomi di Tanah Melayu ketika itu.

Sejarah Ringkas Komuniti Chettiar di India Selatan

Komuniti Chettiar dapat dikesan dalam dalam sejarah kerajaan-kerajaan agung di India Selatan seawal abad pertama lagi iaitu semasa pemerintahan Kerajaan Pandya, Kerajaan Chola dan Kerajaan Vijayanagar sehinggalah kemunculan serta penguasaan Barat pada abad ke-14 sehingga abad ke- 20. Berdasarkan catatan-catatan sejarah dan karya sastera pemerintahan-pemerintahan di atas, komuniti ini pada awalnya telah menjadikan perniagaan serta perdagangan sebagai teras ekonomi mereka. Namun, atas beberapa tekanan, komuniti Chettiar ini telah menjadikan aktiviti peminjaman wang sebagai cabang utama perniagaan mereka.

Zaman pemerintahan Kerajaan Pandya pada abad pertama hingga abad ke- 13 Masihi telah mencatatkan kewujudan komuniti Chettiar menerusi karya-karya sastera mereka. Antara yang paling jelas adalah menerusi sumber sastera Sangam²⁰ terutamanya dalam puisi-puisi Sangam yang menyebut mengenai *Saatthu* [சாத்தூ] iaitu satu pertubuhan yang disertai oleh pedagang dan penyair yang dikenali sebagai *Saattan* [சாத்தன்] atau *Saattanaar* [சாத்தனார்]²¹ yang berketurunan Chettiar. Karya sastera Tamil paling signifikan yang mengaitkan kewujudan komuniti Chettiar di Zaman Kerajaan Pandya adalah Epik Silappatikaram dan Manimegalai. Karya Epik Silappatikaram telah menampilkan watak utamanya Kovalan dan ahli keluarganya sebagai keturunan pedagang atau Ceti di kota kediaman bernama *Poompugar* [பூம்புகார] dan pelabuhannya bernama Kaveripoompattinam. Epik Manimegalai pula mengisahkan tentang watak Manimegalai (anak kepada Kovalan) dan kisah perdagangan batu permata selain penempatan golongan pedagang di Madurai.

Antara abad ke-8 hingga abad ke-13 Masihi, komuniti Chettiar telah berhijrah dari Kerajaan Chola ke Kerajaan Pandya, apabila Raja Soundara Pandiyan (Kerajaan Pandya) meminta bantuan Putera Rajabhushana Cholan dari Kerajaan Chola untuk membangunkan Pandya. Kerajaan Chola telah menghantar komuniti Chettiar sebagai tanda persetujuan untuk membantu membangunkan Kerajaan Pandya. Sebagai balasan, Raja Pandya telah memberikan beberapa penempatan khusus kepada komuniti Chettiar ini iaitu di Sungai Vaigai (utara), Gunung Piranmalai (timur) dan Sungai Vellaru (selatan) (M. Chandramoorthy 2007:23). Penghijrahan ini telah menjadi titik tolak dalam sejarah perkembangan sosial komuniti Chettiar di India Selatan

kerana kawasan-kawasan yang dinyatakan merupakan sebahagian daripada Cetinaadu ketika ini,²² seperti yang ditunjukkan dalam Peta 1. Kemunculan penempatan ini menyebabkan perkembangan perdagangan dalam kalangan komuniti Chettiar di Pandya semakin pesat dan ini menyebabkan lebih ramai ahli komuniti ini berhijrah dari Chola ke Pandya, selain ditambah pula dengan faktor era kejatuhan Kerajaan Chola ketika itu.

Peta 1: Kawasan Chettinaadu di Presidensi Madras, India Selatan

Kawasan Berlorek-Chettinaadu

Sumber: (Rudner 1994:tb).

Semasa era kegemilangan Kerajaan Chola pada abad ke-10 sehingga abad ke-12 Masihi, raja-rajanya telah mengurniakan ganjaran lumayan, selain jawatan tertinggi kepada anggota komuniti Chettiar yang berjaya dalam sektor perdagangan. Antaranya ialah jawatan khas seperti *Pradhana Vaisya* (*important traders*) dan *Makuda Vaisya* (*crown traders*) yang dikurniakan oleh Manuneethi Chola yang sebelum ini hanya disandang oleh kerabat diraja. Namun begitu, era kejatuhan Kerajaan Chola di sekitar abad ke-13 telah menyebabkan penghijrahan besar-besaran komuniti Chettiar dari Chola ke kawasan jajahan Kerajaan Pandya bagi meneruskan kelangsungan aktiviti perdagangan mereka.

Era pemerintahan Kerajaan Vijayanagar pada abad ke-14 hingga abad ke-16 Masihi merupakan permulaan penglibatan komuniti Chettiar dalam

perdagangan antarabangsa bersama kuasa Barat. Komuniti Chettiar ketika itu telah menjadikan pelabuhan Vaisyur dan Pulicat sebagai pusat utama aktiviti perdagangan pesisir mereka yang melibatkan perdagangan tekstil, lada hitam, mutiara, kayu cendana dan tembaga (Kanakalatha Mukund 1999:47). Selain berdagang, komuniti Chettiar juga mengetuai persatuan-persatuan pedagang dengan gelaran sebagai *Pattanasvamigal* dan antara yang terkenal ialah Chittam Chettiar, Lakshmiapati Chettiar, Pengandai Chettiar, Pattapillai Chettiar, Ulagu Chettiar, Narayana Chettiar serta Tiruvattipillai Chettiar.²³ Bagi memastikan kebajikan pedagang dan kelancaran urusan perdagangan sentiasa terjaga, komuniti Chettiar telah menubuhkan persatuan pedagang yang dikenali sebagai *nanadesi* yang sedikit sebanyak telah membantu merencanakan lagi aktiviti perdagangan di pantai Koromandel ketika itu.

Abad ke-16 menyaksikan era keruntuhan Kerajaan Vijayanagar dan bermulanya dominasi perdagangan persisiran oleh pedagang Barat. Ini memberi impak negatif kepada penguasaan komuniti Chettiar sebagai pedagang di pantai Koromandel. Semasa era penguasaan Portugis di India Selatan, komuniti Chettiar banyak menumpukan kepada kegiatan perdagangan garam, beras dan tekstil. Dalam masa yang sama, wujud persaingan sengit antara pedagang Portugis dan pedagang Hindu serta pedagang Islam di Lautan Hindi dan Teluk Bengal. Pedagang Hindu (termasuklah komuniti Chettiar) dan pedagang Islam sebelum ini lebih memfokus kepada aktiviti perdagangan tekstil di pantai Koromandel. Apabila timbul persaingan aktiviti perdagangan tekstil di antara mereka dengan pedagang Portugis, tumpuan pedagang Hindu dan pedagang Islam mula beralih ke Calicut atau Teluk Bengal (Cortesao 1944:78). Kesulitan untuk bersaing ini mula menyebabkan komuniti Chettiar hanya berdagang di sekitar Chettinaadu dan sesetengahnya mula mengalih tumpuan di Kepulauan Melayu, khususnya Melaka.

Pada hakikatnya, pedagang Hindu tidak dapat bersaing dengan pedagang Portugis dan Islam ketika itu. Bagi mengatasi masalah ini, pedagang Hindu telah menjalinkan hubungan dagang dengan pedagang Islam bagi aktiviti perdagangan di Teluk Bengal. Hubungan dagang ini telah membolehkan pedagang Hindu menggunakan kapal-kapal pedagang Islam bagi urusan dagang di luar India. Namun begitu, hubungan dagang ini tidak berterusan akibat perbezaan kepercayaan dalam konteks keagamaan, dan persaingan merebut kuasa dagangan di Lautan Hindi yang muncul kembali. Dengan bantuan Alfonso de Albuquerque yang tidak puas hati dengan pedagang Islam di Adens dan Hurmuz, pedagang Hindu cuba merebut kembali penguasaan tersebut. Kerjasama ini dibuat berdasarkan pengalaman dan kejayaan Alfonso menguasai Hurmuz dan Melaka selain daripada strategi penguasaan perdagangan Portugis di rantau Asia Tenggara.²⁴

Semasa era penguasaan Belanda dari abad ke-17 sehingga abad ke-19, komuniti Chettiar masih meneruskan aktiviti perdagangan garam dan tekstil. Ini dapat dilihat melalui aktiviti perdagangan garam komuniti Chettiar

dengan Sri Lanka pada sekitar abad ke-18 (Rudner 1994:135). Manuskrip kuil Palani di Madurai menunjukkan bahawa Palaniappa Chetty menggunakan hasil keuntungan perdagangan garamnya yang dijalankan pada sekitar tahun 1788 untuk didermakan kepada pihak kuil (Ramanathan 2002:28). Pada era penguasaan Belanda, komuniti Chettiar mula mengorak langkah menjadi orang tengah, pemborong, pembekal dan pemodal dalam industri tekstil. Fakta ini turut disokong oleh sumber Belanda yang menyebut bahawa pada sekitar abad ke- 18, beberapa individu daripada komuniti Chettiar telah menjadi pembekal utama kain kapas. Mereka ialah Chekka Serappa dan Rama Chetty di pantai Koromandel; Naina Veeranna, Collaway Chetty, Venkata Chetty, Viabu Chetty dan Godavary Chetty di Nagapatnam.²⁵

Semasa penguasaan British di India, komuniti Chettiar tetap menjalankan aktiviti dagangan utama yang sama iaitu perdagangan garam dan tekstil di Pantai Koromandel. Mulai pertengahan abad ke- 19, komuniti Chettiar ini tidak dapat bersaing dengan pedagang British dan Ceti keturunan Telugu dalam kegiatan tekstil. Bagi mengurangkan risiko, mereka telah mengubah haluan utama aktiviti ekonomi mereka daripada perdagangan kepada kegiatan peminjaman wang dan perbankan di Madras.²⁶ Namun, persaingan mula timbul apabila penggunaan mata wang dan aliran kredit telah membuka peluang kepada pihak British untuk menguasai pelaburan perdagangan di Madras. Sebagai langkah awal, pihak British telah menubuhkan *agency houses* dan bank-bank perdagangan di Madras yang mula memberi tekanan kepada aktiviti pelaburan dan kegiatan ekonomi komuniti Chettiar di Madras. Komuniti Chettiar sekali lagi tidak dapat mengatasi dominasi pihak British dalam urusan pelaburan di India Selatan dan ini terus memaksa mereka mencari peluang perniagaan di negara-negara jajahan baharu British di rantau Asia Tenggara terutamanya dalam sektor aktiviti peminjam wang (Raman Mahadevan 1978:146).

Hubungan Perdagangan Komuniti Chettiar di Asia Tenggara

Hubungan perdagangan komuniti Chettiar dengan rantau Asia Tenggara telah bermula sebelum kedatangan kuasa kolonial seperti yang dibuktikan melalui sumber inskripsi, penulisan sarjana Tamil di India Selatan dan sumber Portugis. Semasa era Portugis dan Belanda di Asia Tenggara, kegiatan perdagangan komuniti Ceti tertumpu di Selat Melaka dan Pulau Sumatera. Walaupun dua kuasa Eropah ini mengamalkan polisi perdagangan yang berbeza terhadap komuniti Ceti bagi memelihara kuasa monopoli perdagangan di Asia Tenggara, tetapi ia tidak menjejaskan perjalanan aktiviti ekonomi komuniti Ceti.

Penguasaan Portugis

Komuniti Ceti berketurunan Keling (merujuk kepada keturunan etnik Telugu dan Tamil) giat melibatkan diri dalam perdagangan tekstil dan beras semasa era penguasaan Portugis di Melaka. Kegiatan komuniti ini telah mendorong Portugis untuk turut bergiat aktif dalam perdagangan tekstil di antara Melaka dengan Pantai Koromandel. Atas dasar perdagangan, pihak Portugis telah memberikan layanan istimewa kepada Ceti dengan melantik mereka menjadi Syahbandar untuk menjaga hal ehwal pedagang India (termasuk keturunan Gujarati, Marakkayar dan Tamil Islam) yang terlibat dalam sektor dagangan tekstil di Melaka. Malah keturunan Ceti yang berasal dari Pantai Koromandel dan yang menetap di Melaka turut mendapat pengecualian cukai kastam sebanyak 6 peratus. Galakan Portugis ini telah meningkatkan nilai dagangan tekstil antara Melaka dengan Pantai Koromandel seperti jadual di bawah:

Jadual 1: Eksport tekstil dari Pantai Koromandel ke Melaka, 1511-1522

Tempoh Masa	Nilai (dalam <i>cruzados</i>)
1511	9,000
1512	15,000
1515	12,000
1522	90,000

Sumber: Stephen (1998:139).

Dalam sektor perdagangan beras pula, komuniti Ceti berperanan penting dalam meningkatkan jumlah eksport beras di Melaka. Chettiar di Pelabuhan Nagapattinam, telah mengeksport 26 kottais beras ke Melaka pada tahun 1525. Malah sebelum itu, sebanyak 10,946.429 gantang beras telah dieksport dari Malabar ke Melaka bermula dari 26 Mac 1512 sehingga 25 Februari 1514. Selain itu di Melaka, komuniti Ceti telah menukarkan tekstil dan beras yang dibawa dari Pantai Koromandel dengan rempah ratus yang berasal dari Pulau Banda, Jawa dan Sumatera serta emas yang berasal dari Melaka. Dalam hal ini, kemajuan Melaka pada abad ke-16 sebagai pelabuhan antarabangsa berkait rapat dengan kegiatan perdagangan tekstil dalam kalangan komuniti Ceti di Pantai Koromandel sehingga ke rantau Asia Tenggara.

Kegemilangan kegiatan ekonomi komuniti Ceti semasa penguasaan Portugis di Melaka jelas dilihat ketika seorang pedagang keturunan Ceti dari Pantai Koromandel bernama Nina Chatu giat berdagang. Alfonso de Albuquerque dalam *Commentaries* telah menggambarkan Nina Chatu sebagai seorang Hindoo, Governor of *Queljis* (*Chelings* atau Keling) dan Chetins (Ceti) yang telah bermastautin di Melaka sebelum kedatangan Portugis. Menurut sumber Portugis, kebanyakan orang Keling yang menjalankan perdagangan di Melaka berasal dari keturunan Ceti.

Nina Chatu dikatakan begitu dominan disebabkan oleh hubungan baik beliau dengan pembesar-pembesar Melayu dan juga pentadbir Portugis. Malah beliau merupakan individu yang bertanggungjawab dalam usaha untuk membebaskan Lopez de Sequiera dan rombongannya pada tahun 1509, yang telah ditangkap oleh Bendahara Seri Maharaja kerana dikatakan bahawa de Sequiera berhajat untuk menawan Melaka. Nina Chatu telah menggunakan pengaruhnya untuk meyakinkan Sultan Melaka dan Bendahara Melaka bagi membebaskan de Sequiera serta rombongannya. Usahanya itu menemui kegagalan, namun inisiatif itu amat dihargai oleh ketua anak kapal iaitu Rui de Araujo. Dalam surat oleh Araujo kepada Alfonso yang berada di Goa, beliau amat menghargai bantuan Nina Chatu semasa dalam tahanan di Melaka. Araujo dalam suratnya telah menghuraikan maklumat-maklumat penting mengenai keadaan Melaka ketika itu dan ini menjadi punca bagaimana Melaka berjaya ditakluki Portugis pada tahun 1511. Sebagai membalas budi baik Nina Chatu, Alfonso telah melantik Nina Chatu sebagai Bendahara Melaka selain menjadi ketua bagi semua pedagang yang berurusan di Melaka ketika itu.

Menurut pihak Portugis, Nina Chatu adalah individu yang berpengetahuan tinggi mengenai sains kelautan Asia Tenggara. Kepakaran beliau ini telah digunakan oleh Portugis untuk mengharungi laluan laut yang tidak dapat ditembusi oleh kapal-kapal Portugis sebelum ini bagi mengaut keuntungan dan meluaskan pengaruh politik mereka di Asia Tenggara. Pihak Portugis juga sedar bahawa Nina Chatu amat mahir dalam selok belok perdagangan di Asia Tenggara. Ini dapat dilihat pada sekitar tahun 1513 hingga 1514 apabila beliau secara peribadi telah menghantar sebuah pangajava (kapal Melayu yang panjang, ringan dan laju) ke Palembang dan sebuah jong ke Pasai, Siam serta Bengal bagi tujuan urusan dagangan. Ini membawa kepada kerjasama beliau dengan Kerajaan Portugal dan pedagang-pedagang persendirian Portugis untuk menghantar barang dagangan menerusi kapal ke Pegu, China dan Pulicat. Malah beliau juga terlibat dalam usaha untuk menghasilkan mata wang timah bersama Alfonso di Melaka, selain bekerjasama dengan Araujo dalam menghantar tiga buah kapal dagang milik kerajaan Portugal ke Pulau Maluku.

Sebagai individu yang berpengalaman, Nina Chatu dan komuniti Ceti telah bertindak sebagai penasihat ekonomi bagi kapten serta pedagang persendirian Portugis di Melaka. Misalnya, Rui de Brito Patalim iaitu kapten Portugis yang pertama dalam misi Alfonso di Melaka telah bersetuju untuk mengurus niaga dagangan setelah berbincang dengan Nina Chatu. Selain berdagang, Ceti di Melaka juga berperanan sebagai peminjam wang kepada kerajaan Portugal dan pedagang persendirian ketika itu. Lazimnya, pemilik kapal akan membuat pinjaman pendahuluan daripada komuniti Ceti sebelum belayar dan kadar bunga akan ditetapkan mengikut jarak destinasi pelayaran dari Melaka. Malah, komuniti Ceti juga menyewakan pitaka (petak) di

dalam kapal milik mereka kepada pedagang-pedagang kaya untuk membawa barang dagangan ke negara-negara Asia Tenggara yang lain.

Penguasaan Belanda

Ketika pihak Belanda menguasai perdagangan Asia Tenggara pada tahun-tahun 1641 hingga 1795, penglibatan komuniti Ceti tidak begitu jelas memandangkan kecenderungan para pengkaji sejarah Belanda di Asia Tenggara menggunakan istilah pedagang India ataupun Hindu. Cuma yang dapat dipastikan ialah, kegiatan pedagang India dari Pantai Koromandel dengan Kepulauan Maluku, Aceh, Bantam, Pegu, Tennaserim, Ayuthia dan Manila masih berjalan seperti sedia kala. Berdasarkan rekod Belanda, pedagang India merupakan pemegang hak milik tanah lombong emas di samping menguasai hampir keseluruhan perdagangan tekstil, timah dan lada hitam di Melaka. Pedagang India juga terlibat dalam perdagangan di Johor Lama, Dinding (Perak) dan Kedah yang ketika itu berada di bawah naungan pemerintahan Aceh.

Dominasi pedagang India ini telah mendorong pihak Belanda untuk menyekat aktiviti mereka di Selat Melaka. Belanda telah memulakan dasar monopoli mutlak untuk mengaut keuntungan menerusi penguatkuasaan dasar penafian terhadap pedagang India daripada terlibat langsung dalam perdagangan tempatan. Di samping itu, duti yang tinggi telah dikenakan ke atas barangan yang diangkut dalam kapal dan kapal dagang tersebut pula hanya dibenarkan mendapatkan pas kebenaran di Melaka sebelum belayar semula ke pelabuhan lain. Pelaksanaan dasar ini juga bagi memastikan pihak Belanda dapat menjaga kepentingan perdagangannya di Selat Melaka dan kepulauan Maluku ketika itu. Malah Gabenor Belanda di Melaka turut menyuarakan kebimbangannya mengenai penguasaan pedagang India pada tahun 1646 seperti berikut:

Only if these entire people [merujuk kepada pedagang India] are driven from the sea for all time an the Fruits of Malacca be properly enjoyed otherwise the trade will decline increasingly from time to time.

Pedagang-pedagang India ketika itu, bukan sekadar menghadapi tekanan daripada dasar monopoli Belanda, malah pada masa yang sama menerima saingan sengit dari pedagang Islam yang berasal dari Gujerat, Bengal, Koromandel dan Malabar. Kedudukan pedagang India (Ceti) di India Selatan sebagai pemborong dan orang tengah juga semakin merosot kesan daripada monopoli dagangan Portugis, Syarikat Hindia Timur Belanda dan Inggeris pada abad ke-17 dan ke-18. Ini membawa kepada usaha pedagang India mencari naungan di bawah beberapa usahawan Portugis yang berada di

Makassar bagi melindungi perdagangan tekstil di Kepulauan Sumatera terutamanya di Aceh. Selain itu, mereka juga cuba mencari kawasan-kawasan perdagangan baharu selain daripada Melaka bagi mengurangkan risiko kemerosotan. Apabila risiko dan tekanan kian meningkat, pedagang India (Ceti) cuba mencari alternatif bagi meneruskan kelangsungan aktiviti ekonomi mereka. Di sinilah bermulanya era mereka beralih tumpuan daripada dagangan kepada aktiviti pembekal kredit atau peminjaman wang di India Selatan dan Asia Tenggara.

Elemen Sosiobudaya dan Ekonomi Komuniti Chettiar

Penempatan komuniti Chettiar di Chettinad telah memberi peluang kepada mereka untuk membina satu sistem sosiobudaya dan sosioekonomi yang unik serta berbeza dengan keturunan komuniti Tamil lain berasaskan 9 *nagar kovil* (*nine clan temples*). Perkara ini telah mewujudkan sikap bangga dalam kalangan komuniti ini selain amalan semangat kesukuan yang tinggi. Beberapa amalan tradisi mereka yang diwujudkan berasaskan 9 *nagar kovil* telah menyumbang kepada pengumpulan harta yang banyak. Ini secara tidak langsung telah menjadi sumber kewangan utama bagi mereka memulakan aktiviti peminjaman wang di India Selatan dan juga Asia Tenggara.

Sistem *Nagar Kovil* dan Semangat Kesukuan

Sistem sosial yang diamalkan oleh komuniti Chettiar sejak era pemerintahan Kerajaan Pandya adalah berdasarkan semangat kesukuan *nagar kovil* yang mencerminkan segala aspek kehidupan komuniti tersebut. Dari segi istilah, *nagar* bermaksud bandar, manakala *kovil* pula bermaksud kuil. Sehubungan dengan itu, *nagar kovil* dalam komuniti Chettiar boleh dikatakan sebagai sebuah penempatan komuniti yang menjadikan kuil sebagai asas utama penubuhannya. Ini jelas dilihat menerusi Chettinaadu itu sendiri yang merangkumi 9 buah *nagar kovil* sepertimana berikut:

Jadual 2: Sistem *nagar kovil* komuniti Chettiar

Bil.	<i>Nagar kovil</i>	Sub kuil/suku (<i>vaguppu</i> atau <i>utpirivu</i>)	Penubuhan (Masihi)
1.	<i>Ilaiyaattangkudi kovil</i> [இளையாத்தங்குடி கோவில்] (Petempatan pertama komuniti Chettiar dalam Kerajaan Pandya)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Okkurudaiyaar 2. Pattanasamiyaar 3. Perumarutrudaiyaar 4. Kalanivaasakkudiyaaar 5. Kingkinikkoorudaiyaar 6. Perasentorudaiyaar 7. Chirusetoorudaiyaar (JUMLAH: 7)	707

2.	<i>Maatturkovil</i> [மாத்தூர் @ மாற்றூர் கோவில்]	1. Uraioorudaiyaar 2. Arumbaakkudaiyaar 3. Manaloorurudaiyaar 4. Mannorudaiyaar 5. Kannurudaiyaar 6. Karuppurudaiyaar 7. Kulatturudaiyaar (JUMLAH: 7)	712
3.	<i>Vairavankovil</i> [வரைவன் கோவில்]	1. Periyavaguppu 2. Teiyyanaar vaguppu 3. Pillayarvaguppu (JUMLAH: 3)	712
4.	<i>Iraiyurkovil</i> [இரணியூர் கோவில்]	Tiada	714
5.	<i>Pillaiyaarpatti kovil</i> [பிள்ளையார் ப்பட்டி கோவில்]	Tiada	714
6.	<i>Nemankovil</i> [நேமம் கோவில்]	Tiada	714
7.	<i>Iluppaikkudi kovil</i> [இலுப்பக்காடி கோவில்]	Tiada	714
8.	<i>Soorakkudi @ Soraikkudi kovil</i> [சூரக்காடி @ கோவில்]	Tiada	718
9.	<i>Velangkudi</i> [வலேங்காடி கோவில்]	Tiada	718

Sumber: Sundram (2007:48–59).

Jadual di atas menunjukkan bagaimana komuniti Chettiar di Chettinaadu telah membuat pembahagian komunitinya kepada sembilan suku berdasarkan *nagar kovil* utama dan masing-masing mempunyai dewa pujaan tersendiri. Setiap *nagar kovil* dikelaskan lagi berdasarkan sub-kelas/suku yang dikenali sebagai *utpirivu* atau *vaguppu*. Melalui sistem ini, komuniti Chettiar tidak mempertikaikan secara terbuka tentang kasta dan sistem ini diguna pakai dalam setiap penempatan baru yang diduduki oleh komuniti ini sama ada di dalam atau di luar Chettinaadu.²⁷ Sistem *nagar kovil* ini telah menjadi amalan gaya hidup komuniti Chettiar dan memberi pengaruh yang kuat dalam perkembangan sosioekonomi mereka termasuklah sosiobudaya seperti peranan kuil, perkahwinan dan sistem *joint family* serta sistem nilai.

Kuil Sebagai Institusi Sosial Utama

Kuil merupakan institusi penting bagi komuniti Chettiar dalam sesebuah *nagar kovil*. Fungsinya bukan sekadar tempat beribadat, malah turut dijadikan pusat pengumpulan harta, pusat pelaburan, penggalak pelaburan semula dalam perniagaan, pusat pengurniaan kekayaan dan kekuatan ekonomi, pusat

perbincangan serta membuat keputusan bagi urusan perniagaan kaum keluarga. Bukan itu sahaja, kuil turut berfungsi sebagai pusat penyimpanan rekod anggota *nagar kovil* iaitu meliputi rekod kelahiran, pendaftaran perkahwinan, pendaftaran perniagaan dan juga pendaftaran kematian.

Dari sudut sosioekonomi, kuil berperanan sebagai pusat pengumpulan dana *magamai* (மகாமை) iaitu sebahagian hasil keuntungan perniagaan yang didermakan oleh anggota *nagar kovil* kepada tabung kuil untuk kerja-kerja amal kuil (*kovir pani*) dan pelaburan perniagaan. *Magamai* juga dianggap sebagai amalan menderma sebahagian daripada keuntungan perniagaan kepada Tuhan. Ini bererti, komuniti Chettiar berkongsi peratus keuntungan perniagaan dengan Tuhan kerana mereka menganggap Tuhan sebagai rakan kongsi perniagaan. Peratusan pemberian *magamai* akan ditetapkan oleh lembaga pengurus kuil dan setiap ahli *nagar kovil* akan patuh tanpa sebarang bantahan kerana kepercayaan tinggi mereka terhadap Tuhan serta balasan dari Tuhan. Ini semua disokong oleh tradisi komuniti Chettiar yang percaya bahawa Tuhan akan memberikan kemakmuran dan kemewahan sekiranya mereka membalas semula segala kurniaan Tuhan. Hasil pengumpulan dana *magamai* ini telah membuatkan sesebuah kuil mempunyai banyak harta dan aliran kewangannya tidak pernah susut. Semakin besar keuntungan perniagaan ahlinya, semakin banyaklah pengumpulan dana tersebut. Malah, dana yang terkumpul ini akan menjadi wang pelaburan perniagaan kepada segelintir komuniti Chettiar lain. Tradisi ini terus menjadi ikutan oleh semua komuniti Chettiar yang menetap di Tanah Melayu sejak pentadbiran British kerana menganggap kuil sebagai pusat pengumpulan harta dan rakan kongsi perniagaan.²⁸

Selain bertindak sebagai pusat pengumpulan dana *magamai*, kuil juga dijadikan pusat membayar *pulli vari* dan *asti vari*. *Pulli vari* merupakan sejenis cukai yang wajib dibayar oleh pasangan yang baru berkahwin, manakala *asti vari* adalah cukai yang dikenakan ke atas kekayaan individu, keluarga atau persatuan perniagaan. Berbeza dengan *magamai* yang merupakan amalan tradisi dan tidak diwajibkan, *asti vari* adalah satu ketetapan yang wajib dipatuhi. Secara amnya, ketiga-tiganya telah memberi sumbangan yang penting kepada kuil dari segi pengumpulan dana *kovil* atau *kovil panam*. Dalam masa yang sama, komuniti Chettiar juga amat mementingkan aspek menderma (*aram*) dalam kehidupan mereka dan ini dilakukan melalui ritual seperti *pooja* serta *arcanai* (sembahyang) selain daripada kerja-kerja kebajikan seperti menderma makanan (*annathanam*) dan memelihara kuil.

Memandangkan kepercayaan keagamaan menjadi elemen nukleus dalam sosiobudaya komuniti Chettiar, kuil turut menjadi pusat bagi pelbagai upacara keagamaan dan kerja amal. Namun begitu, terdapat juga pandangan yang mengatakan bahawa penglibatan komuniti Chettiar dalam urusan kuil dan keagamaan ini adalah untuk menebus dosa mereka kerana mengenakan bunga menerusi aktiviti peminjaman wang. Sehingga hari ini, komuniti Chettiar di Tanah Melayu menyambut beberapa perayaan keagamaan di kuil-kuil mereka

terutama yang berkaitan dengan Dewa Murugan seperti *Thaipusam* pada bulan Januari, *Maasi Magam* dari bulan Februari hingga Mac, *Panguniuttiram* dari bulan Mac hingga April, *Chitrapournami* dari bulan April hingga Mei dan *Karthigai* dari bulan November hingga Disember.²⁹

Dalam sudut penyembahan, komuniti Chettiar di Chettinaadu beranggapan bahawa Tuhan Siva ialah tuhan yang mengurniakan kekayaan, dan itulah sebabnya ia dijadikan tuhan utama yang disembah (Somalay 1971:82). Kepercayaan yang mendalam terhadap kesaktian serta balasan Tuhan Siva menyebabkan komuniti Chettiar tidak akan menyembah tuhan-tuhan yang lain. Namun begitu, sedikit berbeza amalannya di Tanah Melayu, apabila komuniti Chettiar telah menyembah Dewa Murugan yang juga dikenali sebagai Dewa Thandayutapaani iaitu anak kepada Tuhan Siva. Ini semuanya adalah berkait rapat dengan konsep mereka semasa beribadat yang menyembah Dewa Murugan dalam keadaan *aandi* (papa) kerana merantau tanpa keluarga dan sanak saudara,³⁰ tetapi masih mempunyai ikatan yang kuat dengan waris di tempat tinggal asal.

Institusi Perkahwinan dan Kekeluargaan

Institusi perkahwinan dan kekeluargaan merupakan aspek penting dalam pengukuhan kedudukan ekonomi anggota komuniti Chettiar dalam sistem *nagar kovil*. Perkahwinan hanya dibenarkan dalam kalangan ahli *nagar kovil* dan ia adalah suatu ketetapan yang dipenuhi dengan adat resam, pantang larang dan tradisi. Ketetapan ini bertujuan untuk merapatkan ikatan kesukuan, menambah jurai keturunan dalam *nagar kovil*, menjamin perkembangan perniagaan dan pengumpulan harta. Pasangan yang bakal berkahwin akan mematuhi ketetapan tersebut serta mengamalkannya dengan penuh tanggungjawab kerana perkahwinan akan menjadi penentu kedudukan mereka dalam keluarga dan *nagar kovil*. Pasangan yang berkahwin akan membentuk satu *pulli* (keanggotaan) dalam *nagar kovil* dan ini menjadi asas kepada pembentukan *joint family* (*valavu*) serta jurai keturunan dalam sistem kemasyarakatan.

Pasangan yang baru berkahwin akan tinggal bersama dengan keluarga suami. Namun begitu, pasangan diwajibkan memasak secara berasingan, bertujuan untuk membentuk pasangan yang lebih berdikari selain mendidik lelaki Chettiar supaya mampu menyara keluarganya (Seshathri Sharma 2003:170). Keturunan pasangan-pasangan dalam keluarga yang sama inilah yang kemudiannya akan membentuk *joint family* atau *valavu*. Dalam dunia perkahwinan, para isteri digalakkan untuk hidup secara sederhana dan berjimat-cermat bagi memelihara harta pencarian para suami. Secara amnya, hidup berpasangan ini diumpamakan seperti pasangan Tuhan yang disembah dalam kuil di setiap *nagar kovil*. Konsep ketuhanan itu dijelmakan dalam diri pasangan suami isteri supaya mereka lebih setia, bermoral tinggi dan hidup saling menghormati. Selain itu, elemen pendidikan³¹ juga diberikan penekanan

bagi membantu para suami untuk berjaya dalam perniagaan dan kepada para isteri supaya dapat mendidik anak-anak dengan sempurna. Nilai dan tradisi kekeluargaan ini diterapkan secara berterusan dalam diri anak-anak supaya ia dapat disambung secara turun temurun dalam komuniti Chettiar itu sendiri. Dalam hal ini, beberapa ketetapan tradisi perkahwinan telah digariskan bagi melahirkan sistem *valavu* yang mampu memelihara kepentingan perniagaan ahli keluarganya. Sistem *valavu* ini juga telah membolehkan para suami merantau ke luar India dan meninggalkan keluarganya di bawah jagaan orang tua. Sistem ini kemudiannya menjadi asas bagi menjamin pengumpulan modal serta meningkatkan kekuatan ekonomi keluarga termasuklah *nagar kovil* melalui sumbangan wang kepada kuil.

Dalam dunia perkahwinan juga, komuniti Chettiar mengamalkan konsep *accimar panam*,³² iaitu isteri membawa masuk sejumlah harta untuk kegunaan anak perempuannya kelak. Namun kadang kala, ia turut digunakan oleh suami atau ahli keluarganya untuk tujuan perniagaan. Menurut Encik Subbiah Chettiar,³³ wang ini jarang digunakan oleh suami, tetapi ia boleh dipinjamkan kepada anggota *nagar kovil* lain untuk tujuan perniagaan dan kadar faedahnya akan diserahkan kepada wanita tersebut. *Accimar panam* ini boleh dianggap sebagai insurans kepada isteri untuk melindungi dirinya jika suaminya mufli dalam perniagaan. Selain itu, *accimar panam* ini juga boleh dijadikan modal pengumpulan harta dalam kalangan komuniti Chettiar dan ada ketikanya para isteri turut terlibat dalam urusan perniagaan.

Pasangan yang baru berkahwin akan diberikan elaun kehidupan tahunan oleh ketua *valavu*. Elaun ini boleh digunakan untuk menyara keluarga ataupun menambah pelaburan untuk perniagaan. Elaun ini tidak diberikan dalam bentuk wang tunai tetapi jumlahnya dimasukkan ke dalam akaun bersama *valavu*. Keadaan ini membentuk satu hubungan kerjasama di antara ketua *pulli* dengan *valavu* yang akhirnya menjadi elemen kekuatan untuk menjamin pengumpulan harta. Bagi menguatkan lagi rasa tanggungjawab dan kekitaan, *pulli* akan diminta untuk membayar *pulli vari* atau *kaasu* (cukai atau wang *pulli*) kepada *nagar kovil*. Tanggungjawab ini membolehkan mereka diterima sebagai anggota *nagar kovil* dan melayakkan diri untuk menyumbang idea dalam pengurusan serta pentadbiran *nagar kovil* ataupun kuil.

Sistem Nilai

Kejayaan yang dicapai oleh komuniti Chettiar dalam bidang ekonomi adalah disebabkan oleh keunikan amalan gaya hidup mereka yang diwarisi sejak turun temurun. Antaranya ialah etika kepercayaan dan kesederhanaan dalam perniagaan, kepercayaan dan kebaktian kepada Tuhan selain meletakkan kuil sebagai sandaran kepada kerja-kerja kebajikan. Amalan gaya hidup mudah, sederhana, bekerjasama, mampu berdikari dan berjinmat cermat juga menjadi keutamaan dalam nilai hidup mereka. Ini bersesuaian dengan perkataan

asal *Cettu* itu sendiri yang memperlihatkan sikap komuniti Chettiar hidup berjimat-cermat dan ia amat berkait rapat dengan konsep kehidupan *valavu* atau sistem *joint family* seperti mana yang dijelaskan di awal tadi. Kewujudan tradisi *Magamai* pula telah berjaya mendisiplinkan anggota *nagar kovil* untuk menabung. Berpandukan amalan ini, komuniti Chettiar mampu menjalankan perniagaan di bawah firma yang dianggotai oleh ahli keluarga mereka sendiri. Malah, melalui amalan ini, komuniti Chettiar yang menjalankan perniagaannya di Tanah Melayu telah membawa bersama tukang masak, dobi dan jurukira dari Cettinaadu. Mereka hidup secara berkelompok dengan berkongsi *kitanggi* yang digunakan sebagai tempat perniagaan dan juga tempat tinggal. Melalui amalan gaya hidup yang mudah, komuniti Chettiar tidak berbelanja untuk perhiasan diri dan inilah sebabnya mereka sentiasa kelihatan berpakaian *dhoti* atau *sari* tanpa perhiasan. Sebaliknya mereka lebih cenderung berbelanja untuk kerja-kerja amal, pembinaan kuil dan rumah besar di Chettinaadu. Ini kerana rantau Asia Tenggara termasuk Tanah Melayu hanyalah sebagai pusat menjalankan perniagaan dan kediaman tetap mereka hanya di Chettinaadu.

Sistem sosiobudaya komuniti Chettiar yang berasaskan kepada sistem *nagar kovil* ini telah membentuk satu komuniti yang berdisiplin, beretika, mahir dalam hal ehwal perniagaan dan bijak mengumpulkan harta. Gaya hidup ini diamalkan di mana sahaja mereka tinggal atau dalam urusan niaga yang membolehkan mereka mencapai kejayaan. Sejarah dari Zaman Sangam sehingga era British di India Selatan telah membuktikan Chettiar adalah pedagang kaya yang mampu mengembangkan aktiviti ekonomi mereka ke dunia luar. Berasakan gaya hidup inilah mereka berjaya muncul sebagai komuniti peminjam wang yang utama di Tanah Melayu pada awal abad ke-20.

Kesimpulan

Kegiatan peminjaman wang Chettiar dapat dikesan di India, khususnya di India Selatan sejak zaman klasik dan kegiatan mereka menjadi lebih aktif pada era penjajahan kuasa Barat. Persaingan yang timbul antara British dan Chettiar pada abad ke-19 telah memaksa Chettiar mencari peluang ekonomi di Asia Tenggara dan Tanah Melayu menjadi salah satu kawasan tumpuan kegiatan mereka. Kekuatan ekonomi Chettiar banyak dipengaruhi oleh aspek sosio budaya dan pengaruh ini juga dapat diperhatikan dalam aktiviti mereka di Tanah Melayu. Kegiatan ekonomi Chettiar di Tanah Melayu dapat dikesan sejak abad ke-18 sehingga abad ke-20 dan peranan tersebut pula banyak dipengaruhi oleh dasar British. Chettiar sesungguhnya telah memainkan peranan yang penting dalam pembangunan ekonomi Tanah Melayu pada era penjajahan British.

Nota Akhir

1. Mengikut *Kamus Dewan*, Ceti bermaksud pelepas wang atau peminjam wang. Perkataan Ceti juga merupakan kata nama am yang merujuk kepada golongan pedagang berketurunan India di India Selatan.
2. Perkataan Chettiar menjadi popular pada awal abad ke-20 dan pada tahun 1930, Persatuan Nattukottai Chettiar Klang mendesak kerajaan British menggantikan gelaran Ceti kepada Chettiar sebagai panggilan honorifik (Sel.Sec.2743/1924 - Request That Government May Use The Term 'Chettiar' In Place Of The Word 'Chetty' in All Official Notices and Correspondent; G 2549/1930 [Selangor] - Resolution Passed At A General Meeting of Nattukkottai Chettiar Association, Klang, F.M.S). Chettiar juga merujuk kepada golongan Ceti yang berketurunan Tamil dan beragama Hindu di India Selatan. Terdapat juga Ceti berketurunan Telugu, Malayalam dan Sikh. Perkataan Chettiar digunakan sepanjang penulisan ini.
3. Menurut sastera *Sangam*, 'Pattinattupaalai', hubungan perdagangan antara komuniti Ceti di *Kaveripoompatinam* (pelabuhan di pantai Choramandel) dengan *Kadaram* [Kedah] wujud sejak abad ke-7M lagi (Muthupalaniappa Chettiar 1938:9-10). Pensejarahan komuniti Ceti tidak jelas dari abad pertama tahun masihi hingga abad ke-15 kerana kebanyakan rekod tidak mempunyai catatan khusus tentang komuniti Ceti, tetapi dirujuk sebagai pedagang India. Beberapa sumber Tamil yang mengisahkan sejarah komuniti Ceti menegaskan pedagang India merujuk kepada komuniti Ceti.

Rekod Portugis tentang kerajaan Melaka telah merakamkan serba sedikit tentang kegiatan ekonomi komuniti Ceti dan ketokohan Nina Chatu sebagai ketua pedagang India dari tahun 1508 hingga 1514. Untuk keterangan lebih lanjut tentang Nina Chatu dan komuniti Ceti pada era Portugis di Melaka rujuk Thomaz, Luis Filipe F. Reis (1991); Cortesao (1944) dan *Portuguese Documents on Malacca* (1993).

Setakat ini, dalam kalangan sejarahwan tempatan, S. Arasaratnam yang telah banyak menghasilkan penulisan tentang kegiatan pedagang India pada era Belanda di rantau Asia Tenggara termasuk Selat Melaka. Walaupun Arasaratnam banyak menggunakan istilah pedagang India tetapi beliau tidak menafikan peranan komuniti Ceti di pantai Koromandel (Choramandel). Untuk rujukan lebih lanjut tentang kegiatan pedagang India di rantau Aisa Tenggara rujuk Arasaratnam Sinnappah (1966) dan Arasaratnam Sinnappah (1969).

[Sumber-sumber Tamil, Portugis dan Belanda harus diterokai sepenuhnya untuk mengumpul pensejarahan tentang komuniti Ceti di rantau Asia Tenggara dan Tanah Melayu].

4. Dasar British di Tanah Melayu sehingga awal abad ke-20 boleh

- diistilahkan sebagai *laissez-faire*, iaitu dasar di mana British tidak campur tangan dalam hal-ehwal ekonomi kaum imigran dalam sektor perlombongan dan perladangan. Kelonggaran ini dapat dilihat dalam undang-undang imigrasi yang longgar untuk menggalakkan kemasukan kaum imigran Cina dan India; pembukaan tanah secara liberal, membenarkan penubuhan kongsi gelap untuk mengawal kegiatan buruh Cina dan pengenalan sistem pajakan hasil. Dasar liberal ini telah membantu British mengurus ekonomi negeri-negeri Melayu tanpa pembiayaan sendiri. Untuk keterangan lebih lanjut tentang dasar *laisse-faire* rujuk Sadka (1968:336) dan Sivachandralingam Sundara Raja2005: 56,116).
5. Muthupalaniappa Chettiar, *Happy Malaya*, hlm.154. (Penulis mencatatkan Melaka merupakan negeri pertama ditanam dengan pokok getah di Tanah Melayu).
 6. Menurut Drabble (2000:54), Tan Cheng Lock telah meminjam sebanyak \$10 juta daripada Chettiar pada tahun 1921.
 7. Kebanyakan ladang getah komuniti Chettiar adalah kurang daripada 100 ekar (*smallholdings*) dan tertumpu di Negeri Sembilan, Selangor, Perak, Johor dan Kedah.
 8. *Sunday Times*, 7 Julai 1934.
 9. *Directory of Malaya* tahun 1929 mencatatkan jumlah kawasan lombong yang dipajakkan oleh Chettiar kepada kongsi Cina di Perak dan Selangor. Pada tahun 1929, Ramanathan Chettiar memajak 20 ekar kawasan perlombongan di Pusing, Perak kepada kongsi Choong Hing (hlm. 20); M.S.Ramasamy Chetty memajak 56 ekar tanah lombong di Gopeng kepada kongsi Heng Phoe (hlm.23) dan 43 ekar lagi di daerah Gopeng kepada kongsi Lay Seng Hoe (hlm. 35), sementara Sathappa Chetty pula memajak 29 ekar di Siputeh kepada kongsi Weng Pow Khee (*Directory of Malaya*, 1929).
 10. Menurut akhbar *The Indian*, Pada 5 Julai 1937, cawangan The Indian Overseas Bank dibuka di Pulau Pinang (*The Indian*, 3 Julai 1937, hlm.6). The Indian Overseas Bank juga mempunyai cawangan di Melaka, Ipoh dan Kuala Lumpur (1991/0012136 [fail bank]—The Indian Overseas Bank Ltd. Madras). Pengasas Chettinad Bank Ltd. di Tanah Melayu ialah S.R.M.M.A Annamalay Chettiar yang telah membuka cawangan bank di Kuala Lumpur pada tahun 1930 dan telah melaburkan segala harta tidak bergerak di negeri Selangor sebagai deposit bank (G. 1238/1930 [Selangor]—Enquires What Stamp Duty is Payable on Certain Transfers to be Executed by Raja Sir Annamalai Chettiar).
 11. British Military Administration Malaya, *Proclamation No.- Moratorium Proclamation* (A Proclamation to close financial institutions, to proclaim a Moratorium and to prohibit certain dealings in Land). Moratorium dijangka tamat pada September 1946 setelah bermulanya Pentadbiran

- Tentera British (PTB) di Tanah Melayu.
12. *Moneylenders Bill, 1951* mempunyai dua bahagian, iaitu bahagian pertama ialah perlesenan dan bahagian kedua pula tentang urusan peminjaman yang banyak telah menimbulkan kemarahan komuniti Chettiar. Perlu diambil perhatian, undang-undang ini merujuk kepada peminjam wang (moneylender) profesional (menjalankan kegiatan peminjaman wang sebagai perniagaan) dan bukannya kegiatan peminjaman wang. Pada 31 Mac 1952, *Bill* ini telah diluluskan sebagai ordinan.
 13. Penjelasan tentang maksud Ceti dari segi bahasa dan sastera Tamil banyak dibincangkan dalam sumber penulisan tentang komuniti Chettiar di India Selatan. Untuk rujukan lebih lanjut tentang pengertian Ceti rujuk S. Chandrasekhar 1980); Somalay 1954); A. Seshathri Sharma 2003); S.A.B Jawahar Palaniapa 2009) dan M. Chandramoorthy 2007).
 14. Perkataan dasar untuk *shresti* ialah 'shreshta' yang membawa maksud 'important or superior'. Adalah dipercayai gelaran Seth berasal daripada perkataan *shresta* atau *shresti*. Seth merupakan komuniti peminjam dalam kalangan orang India Utara (S. Chandrasekhar 1976: 26).
 15. Epik Silappatikaram dan Manimegalai merupakan dua karya agung dalam era Sangam. Dalam epik Silappatikaram disebut tentang Etti Sayalan seorang pedagang yang kaya-raya, manakala dalam epik Manimegalai ditulis tentang Etti Kumaran yang berdagang di Kaveripoompattinam.
 16. Setakat ini kajian sarjana Barat tentang komuniti Chettiar di India Selatan sangat terhad. Kajian menyeluruh tentang mereka dari perpektif antropologi dan sosiologi dihasilkan oleh Rudner 1994).
 17. Sistem Varnas merupakan sistem pembahagian sosial mengikut aktiviti ekonomi masyarakat India dalam tamadun Indus. Ia diperkenalkan oleh orang Arya pada sekitar 2500-3000 sebelum Masihi. Dalam pengertian orang Arya, kasta ditentukan melalui kelahiran dan keturunan serta dihubungkan dengan hukum agama Hindu. Varna membahagikan masyarakat India kepada Brahmin (pendidik-golongan agama), Ksatriya (pahlawan), Vaisya (pedagang dan petani), dan Sudra (pelbagai bidang pekerjaan). Selepas keruntuhan tamadun Indus/India, sistem Varnas menjadi tunjang dalam amalan kasta masyarakat India.
 18. Nattukottai Chettiar juga dikenali sebagai Nagarathar. Nagarathar merujuk kepada orang yang tinggal di bandar (nagaram). Dalam bahasa Tamil lama, 'nagaram' bermaksud tempat berlakunya perdagangan manakala Nagarathar bermaksud orang yang melakukan perdagangan. Dalam kerajaan Pandya, golongan Nagarathar dikenali dengan panggilan Chettiar (Jawahar Palaniappan 2009:31).
 19. Stenson dan Rajeswary menggambarkan amalan kesukuan komuniti Chettiar seperti berikut: Menurut Stenson (1980:27): "...very much a

- closed social caste....Contact between groups such as Tamil labourers and Punjabi policeman was limited.” Menurut Rajeswary (1971/72): “...inarticulate group, lack ties with the rest of the Indians, clannish....”*
20. Antara sastera Sangam yang menceritakan tentang kehidupan pedagang atau Ceti ialah *Pattinattupaalai*, *Maturaikanchi* dan *Nedunalvaadai* serta dua buah epik iaitu, *Silappatikaram* dan *Manimegalai*. Dalam karya era kerajaan Pandya, dikesan perkataan *Saattan* dan *Maasattan* yang merujuk golongan pedagang pada era kerajaan Pandya [Zaman Sangam merupakan era permulaan sejarah kerajaan-kerajaan Tamil Pandya, Chola, Chera dan Pallava di India Selatan. Kerajaan Pandya Awal menaungi kegiatan sastera dan bahasa Tamil melalui ‘sangha’ atau persatuan (sangam) dari abad 3 Sebelum Masihi hingga abad 3 Masihi. Sastera Sangam merupakan sumber bertulis historiografi komuniti Tamil di India Selatan. Kesemua karya adalah berbentuk puisi dan dibahagikan kepada dua tema utama, iaitu ‘Agam’ (perkara-perkara dalaman seperti percintaan dan hubungan) dan ‘Puram’ (perkara-perkara luaran seperti peperangan, kepahlawanan, etika dan perdagangan). Tema-tema ini dinyatakan dalam pelbagai penceritaan mengikut ‘tinai’ atau lokasi. ‘Tinai’ terdiri daripada *aintinai* (lima tinai), iaitu ‘kurinchi’ (pergunungan), ‘mullai’ (hutan), ‘marutam’ (tanah pertanian), ‘neithal’ (persisiran) dan ‘paalai’ (gurun). Penceritaan tentang kehidupan seorang pedagang selalunya bermula dengan perpisahan antara pasangan (tema ‘Agam’) dan berterusan di ‘thinai-thinai’ lain].
 21. Perkataan *Saatanaar* mempunyai sebutan yang hampir sama dengan perkataan *chatinar* yang disebut dalam rekod Portugis pada abad ke-16 yang bererti orang yang berdagang secara tawar-menawar dari satu tempat ke tempat lain.
 22. Menurut Somalay (1954:1), Chettinaadum (pada awalnya terdiri daripada 96 bandar dan ia merosot kepada 78 bandar pada tahun 1954. Tujuh puluh lapan bandar terletak dalam dua daerah utama iaitu Ramanadapuram dan Thiruchiraappalli.
 23. Menurut Kanakalatha Mukund, pada era Vijayanagar, komuniti Chettiar mula menggunakan gelaran ‘Chettiar’ di belakang nama mereka. Ini dimulakan pada era Vijayanagar kerana Balija, Komati dan Beri merupakan kumpulan Ceti berketurunan Telugu yang giat berdagang di pantai Koromandel. Perkembangan ini menyebabkan Chettiar mula mendaftar nama-nama mereka di kuil dan mula mementingkan gelaran untuk mengasingkan keturunan mereka daripada kumpulan pedagang Ceti berketurunan Telugu. *SII*, XVII: no. 679 bertarikh 1521 di Nagalapur (no. 623, ARE 1904).
 24. Menurut Om Prakash (2004:31): “While they (Portuguese) were unable to take over Aden, they did manage to conquer the other two-Malacca in 1511 and Hurmuz in 1515. While the control over Hurmuz was

- used mainly to work out the strategy to be adopted in relation to Asian merchants, trade in spices in the western Indian Ocean, the control of Malacca was used on a much wider front namely to find out a niche for the Portuguese crown and later also for the private Portuguese merchants in intra-Asian trade.”
25. Ramai dalam kalangan mereka adalah Ceti berketurunan Telugu. Lihat Venkataraman (2001/2:497-499).
 26. Adas (1974:393) dan Evers et. al. (1994:198) berpendapat kegiatan peminjaman wang Chettiar bermula pada era kuasa Barat (Portugis dan Syarikat Hindia Timur Inggeris) di India iaitu sejak abad ke-16 atau ke-17 Masihi.
 27. *Member's Directory 2007*, Kuala Lumpur: Malaysia Thanavaisya Association, 1978 (edisi pertama). (Dalam direktori ini mempunyai senarai nama ahli serta nagar kovilnya.)
 28. Das (1958:xvi) menyatakan “*A Chettiar moneylending firm usually sets aside a percentage of profits, in the name of the Deity or the Idol as a partner. This is in the nature of an irrevocable gift to the Idol. The food prepared every day is dedicated to the idol and after the worshipping ceremony is over distributed to the devotees and the poo.*”
 29. Thaipusam ialah perayaan khas untuk Tuhan Murugan yang dipercayai lahir pada bulan ‘Thai’ dan dalam ‘natchattiram’ (bintang) ‘pusam’. Maasimagam ialah perayaan untuk memperolehi kekuatan dan tenaga kerana dipercayai pada bulan Februari hingga Mac bintang ‘megha’ beredar ke bintang Leo; Panguniuttiram adalah upacara meraikan perkahwinan Tuhan Siva dan Meenakshi dan Tuhan Murugan dengan Theivanai dan disambut pada bulan ‘panguni’ (Mac) dengan upacara sembahyang kepada Tuhan Siva, Murgan dan Perumal. Ia disambut sejak pemerintahan Rajaraja Chola I. Chitrapournami bermaksud bulan purnama dalam bulan ‘Chittirai’, iaitu April hingga Mei. Perayaan ini dipercayai untuk memuja Chitragupta yang membantu Dewa Yama (Maut) untuk menghitung karma (perbuatan) manusia. Dalam kalendar Tamil, bulan karthigai jatuh antara pertengahan bulan November hingga Disember. Pada bulan ini juga disambut ‘Thirukarthigai’, perayaan khas untuk Tuhan Murugan kerana Murugan dipercayai dipelihara oleh enam orang gadis ‘karthigai’ (Karthigai juga bermaksud pelita enam muka).
 30. Mengikut *Kantapuranam* (purana atau cerita tentang Tuhan Murugan), Tuhan Murugan menetap di Gunung Palani (Kuil Palani di daerah Palani, Tamil Naadu ialah kuil Murugan) kerana marah kepada Tuhan Siva (bapanya) yang telah memihak kepada Tuhan Ganesha dalam satu pertandingan yang diadakan kepada mereka. Tuhan Siva meminta Murugan dan Ganesha untuk mengelilingi dunia. Ganesha menganggap ibu bapa merupakan dunia lalu mengelilingi mereka. Keputusan

- pertandingan berpihak kepada Ganesha dan Murugan merajuk. Murugan dipercayai meninggalkan keluarga dan terus menetap di gunung Palani dalam keadaan 'aandi' (papa).
31. Kebanyakan Chettiar yang melibatkan diri dalam aktiviti peminjaman wang berpendidikan Tamil dan ini terbukti dari rekod British yang menunjukkan surat-surat Chettiar ditandatangani dalam bahasa Tamil. Sebagai *plaintiff*, mereka juga memfailkan banyak kes di mahkamah.
 32. Menurut Rudner (1994:164): "...married woman's money – constituted a bequest, insofar as they were normally intended for the benefit of descendents of the newly married couple....inheritance through female line. In some cases, the fund or some portion of it even remained indefinitely as a kind of communal property under control of the husband's joint family."
 33. Temubual dengan Encik Subbiah Chettiar pada 10 Februari 2010.

Rujukan

- Adas, M. 1974. Immigrant Asians and the economic impact of European imperialism: The role of the South Indian Chettiars in British Burma. *Journal of Asian Studies* 33(3): 385-401.
- Annamalai, P. 1984. *Nagarathar Thirumana Nadaimurai*. Madras: Gangai Publication.
- Arasaratnam, S. 1983. The coromandel-Southeast Asia trade, 1650-1740: Challenges and responses of a commercial system. *9th Conference of the International Association of Historians of Asia 21-25 November*. Manila, Filipina, 19 hal.
- Arasaratnam, S., 1968. Some notes on the Dutch in Malacca and the Indo-Malayan trade, 1641-1670. *International conference on Asian History* 5-10th August, 15 hal.
- Arasaratnam, S. 1969. Some notes on the Dutch in Malacca and the Indo-Malayan trade, 1641-1670. *Journal of Southeast Asian History* 10:(3): 486-501.
- British Military Administration Malaya. *Proclamation No. Moratorium Proclamation* (A Proclamation to close financial institutions, to proclaim a Moratorium and to prohibit certain dealings in Land).
- Chandramoorthy, M. 2007. *Nagarathar marabum panpaadam*. Madras: Manivasagar Publication.
- Chandrasekhar, S. 1980. *The nagarathars of South India*. Madras: Macmillan (India).
- Chandrasekhar, S. 1976. The Nagarathars: The land, the people and their marriage (and population) registration system. *Population Review* (January-December): 21-31.
- CO 273/ 50007/208. Petition All Malaya Nattukottai Chettiars Association.

- CO 717/164. All Malaya Nattukottai Chettiars' Association.
- Corteseo, A. (ed.). 1944. *The suma oriental of Tom Pires* (An account of the East, from the Red Sea to Japan, written in Malacca and India in 1512-1515 and the book of Francisco Rodrigues (Rutter of a voyage in the Red Sea, nautical rules, almanac and maps, written and drawn in the East before 1515). Terj. Portuguese MS in the Bibliothèque de la Chambre des députés, Paris, Vol. I. London.
- Das, S.K. 1958. Nattukkottai Chettiars in Malaya. *Malayan Law Journal*. (compiled version-pages are not in order)
- Douglas Wong. 2004. *HSBC: Its Malaysian story*. Singapore: Editions Didier Millet.
- Evers, Hans-Dieter et. al. 1994. The Chettiar moneylenders in Singapore. Dalam Hans-Dieter Evers & Heiko Schrader (pnyt.). *The moral economy of trade-ethnicity and developing markets*. London: Routledge.
- Jananayagam. 1950. 24 April; 1946. 13 Mac.
- Jawahar Palaniapa, S.A.B. 2009. *Kaanadukhatan karaimel Azhagar*. Madras: Kumutam Publication.
- Jayaseela Stephen. S. 1997. Trade economy of Malacca in the sixteenth century as gleaned from Portuguese archival records. *First International Malaysian Studies Conference* 11-13 August. 31 hal.
- Koh Seow Chuan collection of moneylending Documents, Perpustakaan Lee Kong Chian, Jalan Victoria, Singapura.
- Kratoska, P. H. 1992. Banana money: Consequences of the demonetization of Wartime Japanese currency in British Malaya. *Journal of Southeast Asian Studies* 23(1): 322-45.
- Luis Filipe F. Reis, T 1991. *Nina Chatu and the Portuguese Malacca: Trade in Malacca*. (translated by M.J Pintado). Kuala Lumpur: Luso-Malaysian Book.
- Luis Filipe F. Reis, Thomaz 2000. *Early Portuguese Malacca*. (translated by M.J Pintado). Macau: Macau Territorial Commission for the Commemorations of the Portuguese Discoveries.
- Mackenzie, C. 1954. *Realms of silver: One hundred years of banking in the East*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Malay Mail. 1952. 1 Julai; 1970, 5 Oktober.
- Markoits, C. 1999. Indian merchant networks outside India in the nineteenth and twentieth centuries: A preliminary survey. *Modern Asian Studies* 33(4): 883-911.
- Member's Directory 2007. 1978 (edisi petama). Kuala Lumpur: Malaysia Thanavaisya Association.
- Memorandum of the All Malaya Nattukottai Chettiars' Chamber of Commerce, Kuala Lumpur.
- Muthupalaniappa Chettiar. 27.3.2011. *Malayavin Thotram (Formation of Malaysia)*. Pulau Pinang: Reprint.

- Om Prakash. 2004. The Indian Maritime Merchant, 1500-1800. *Journal of the Economic and Social History of the Orient* 47(3): 435-457.
- Pillay, K.K. 1977. The caste system in Tamil Nadu. *Journal of the Madras University* 49: 43-129.
- Proceedings of the Federal Legislative Council (4th Session), February 1951 to February 1952.
- Proceedings of the Federal Legislative Council (First Session), February 1948 to February 1949.
- Proceedings of the Federal Legislative Council, Part II, July–December 1948 (Report).
- Proceedings of the Legislative Council of the Straits Settlements, 1907.
- Rajakhishnan Ramesamy. 1982. The role of caste in the Migration of Indian Tamils to Malaya. *Journal of the Malaysian Historical Society* 25: 47-57.
- Rajakrishnan Ramasamy. 1984. *Caste consciousness among Indian Tamils in Malaysia*. Malaysia: Pelanduk Publications.
- Rajat Kanta Ray. 1995. Asian capital in the age of European domination: The rise of the Bazaar, 1800-1914. *Modern Asian Studies* 29(3): 449-554.
- Rajeswary Ampalavanar. 1971/72. The Chettyars and British policy in Malaya, 1920-1941. *Tamil Oli* 9: 76-86.
- Rajeswary Ampalavanar. 1981. *The Indian minority and political change in Malaya, 1945-57*. London: Oxford University Press.
- Raman Mahadevan. 1978. Pattern of enterprise of immigrant entrepreneurs: A study of Chettiars in Malaya, 1880-1930. *Economic and Political Weekly* 13(4/5): 146-152.
- Rudner, D. 1994. *Caste and capitalism in colonial India: The Nattukkottai Chettiars*. Berkeley: University of California Press.
- Sadka, E. 1968. *Protected Malay states, 1874-1895*. Kuala Lumpur: University of Malaya Press.
- Selangor Secretariat Files.
- Sen, S.P. 1961. The role of Indian textiles in Southeast Asian trade in the seventeenth century. *Journal of Southeast Asian Studies* 3(2): 92-110.
- Seshathri Sharma, A. 2003. *Nattukkottai nagarathar varalaru*. Madras: Vanathi Pathippakam.
- Simon Casie Chitty. 1934. *The caste customs manners and literature of the Tamils*. New Delhi: Asian Educational Services.
- Sivachandralingam Sundara Raja. 2005. *Sejarah perdagangan bebas*. Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Malaya.
- Somalay. 1954. *Chettinaadum tamhzum*. Madras: Paari Nilayam.
- Somalay. 1973. Chettiars and Hinduism in South-East Asia. *Seminar Paper*. University of Madras, hlm. 80-111.
- Spencer, G.W. 1968. Temple money lending and livestock redistribution in early Tanjore. *Indian Economic & Social History Review* 5(3): 277-293.

- Srinivasa Aiyangar, M. 1982. *Tamil studies: Essays on the history of the Tamil people, language, religion and literature*. New Delhi: Asian Educational Services.
- Standard*. 1956. 14 Disember.
- Stenson, M. 1980. *Class, race and colonialism in West Malaysia: The Indian case*. Brisbane: University of Queensland Press.
- Stephen, S.J. 1998. *Portuguese in the Tamil coast: Historical explorations in commerce and culture 1507-1749*. Pondicherry: Navajothi Publishing House.
- Straits Times*. 1975. 7 November; 1969. 6 Februari 1969.
- Subbiah Chettiar (10 Februari 2010).
- Sundararaj Manickam. 1979. The Kongu Vellalas of Coimboatore: A historical sketch of a dominant peasant community. *Journal of Tamil Studies* (December): 35-36.
- Sundram, V.A. 2007. *Nagarathar Perumai*. Madras: Manimegalai Publication.
- Sunday Times*, 1934. 7 Julai.
- Tamil Lexicon*. 1930. Madras: University of Madras.
- Tamil Nesan*. 1946. 18 April.
- The Commentaries of the Great Afonso Dalboquerque: Second viceroy of India*. Translated from the Portuguese Edition of 1774 (with notes and introduction by Walter De Gray Birch, F.R.S.L), Vol. III, London.
- The Federated Malay States. 1930. *Chamber of Commerce Year Book For 1930* (Appendix P (i)).
- The Indian Daily Mail*. 1948. 6 April 1948; 9 April 1948.
- The Indian*. 1937. 3 Julai.
- The unfinished journey: The story of M.Ct.M. Chidambaram Chettyar*. 2008. Madras: M.Ct.M. Chidambaram Trust.
- Usha Mahajani. 1960. *The role of Indian minorities in Burma and Malaya*. Bombay: Vora & Co.
- Venkataraman, G. 2001/2. Maritime trade between England and the Coromandel coast AD 1600–AD 1746. *17th Conference of International Association of Historian of Asia*. hlm. 487-501.
- War Damage Commission (Mengikut Negeri)
- West Rudner, D. 1994. *Caste and capitalism in colonial India: The Nattukottai Chettiars*. London: University of California Press.

Nota Biografi

Ummadevi Suppiah (emel: ummadevi1971@gmail.com) adalah bekas guru sekolah dan bertugas sebagai pensyarah di Institut Pendidikan Guru, Kampus Bahasa Antarabangsa. Kini sedang mengikuti pengajian Program Doktor Falsafah dalam bidang Sejarah di Universiti Malaya. Tajuk kajian calon ialah ‘Kegiatan Peminjaman Wang Komuniti Chettiar di Tanah Melayu, 1896-1957’.

Article: Ummadevi Suppiah and Sivachandralingam Sundara Raja

Sivachandralingam Sundara Raja (emel: siva@um.edu.my) adalah Prof. Madya di Jabatan Sejarah, Universiti Malaya. Bidang pengkhususan beliau ialah Sejarah Ekonomi Malaysia.